

er galt, følger ikke, at vi ogsaa skulle gøre det gale; fordi min Nabo gør noget daarligt, følger ikke, at jeg skal handle som han; jeg skal tværtimod befitte mig paa at handle bedre og klogere end min daarlige Nabo. For det andet skal man lægge Mærke til, hvad der passer for Udviklingen i de forskellige Lande. Skønt Toldbeskyttelsen efter min Mening fra først af er en unaturlig Ting, kan man have haft den i Aarhundreder, saaledes at den ikke er til at komme bort fra navnlig i Lande, hvor Fabrikvirksomhed særlig flourerer. Det kunde dog være muligt, at hvad der er naturligt for Tyskland, Sverige og Ungarn, ikke er naturligt for Danmark. Naar det ærede Medlem vilde henvise til Udlandet, kunde han ogsaa have henvist til Holland og navnlig til England. I England har man jo fulgt det Princip at afskaffe al Beskyttelse. Man har enkelte Toldsatser, men som Regel har man for disse den Bestemmelse, at den samme Told, som man paalægger fremmede Varer, den samme Produktionsskat paalægger man de Varer, der fabrikeres i selve Landet, altsaa der er ikke Spor af Beskyttelse. Det er Reglen i England, og jeg ved ikke rettere, end at der gaar det overordentlig godt baade i den ene og i den anden Retning, jeg ved ikke andet, end at det almindelige Velyære har udviklet sig i de sidste 50 Aar saaledes i England, at man næppe kender noget tilsvarende i noget andet Land.

Det ærede Medlem oplæste dernæst nogle enkelte af mine Udtalelser fra i Fjor, navnlig en Udtalelse om, at Nedgangen i Beskyttelsen vilde give Statskassen forøget Indtægt, og han udtalte, at denne min Udtalelse kom i Strid med en anden, der var falden fra det ærede andet Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen). Jeg mener, jeg har Ret til at sige — og jeg tror, at selv det ærede Medlem vil erkende Rigtigheden heraf — at i samme Grad, som man nedsætter Beskyttelsestolden, i samme Grad forøger man Statskassens Indtægter. Jeg gav i Fjor enkelte Eksempler som Vidnesbyrd herom, som efter min Formening vare ret talende; thi man kan endogsaa gaa meget videre og sige, at paa de Punkter, hvor Beskyttelsestolden virker som et ligefremt Indførselsforbud, stopper op for al Indførsel, hvor altsaa Nedgang i Beskyttelsen fører til, at der aabnes for Indførslen, faar Statskassen nu herefter en Indtægt, hvor den i Forvejen ingen havde. Og min Udtalelse fra i Fjor om, at naar vi havde foreslaaet en Nedgang paa omtrent 2 Millioner Kr, i Toldbeskyt-

telsen, kunde man ikke regne det Beløb som Nedgang med Hensyn til det finansielle Resultat, idet jeg nemlig forudsatte, at disse 2 Millioners Nedsættelse vilde komme igen paa anden Maade — den Udtalelse, tror jeg nok, er rigtig, men den kommer ikke i Strid med den anden Udtalelse om, at Nedsættelse i Beskyttelsen ikke skulde komme Forbrugerne til gode. Tværtimod mener jeg, at enhver Toldnedsættelse mere eller mindre kommer Forbrugerne til gode. Det er en bekendt Sag, at Forbrugerne betale ikke blot den Told, der gaar i Statskassen, men de betale mere endnu, de betale Procenter ikke blot af Varernes Indkøbspris, men ogsaa Procenter af den Told, som Grossisten har maattet udrede til Statskassen ved Indførslen. Naar det er Tilfældet, hvad jeg mener er uimodsigeligt, er det givet, at som Regel — jeg taler ikke om Undtagelser — gælder det, at i samme Grad som man nedsætter Tolden, ville ogsaa Forbrugerne ikke blot nyde godt af Toldnedsættelserne men ogsaa faa yderligere Nedsættelse derved, at den Procent, man har beregnet som Handelsavance paa Tolden, ogsaa maa bortfalde. Endelig enhver Nedsættelse i Tolden paa toldbeskyttede Varer bringer ikke blot en Fordel, som man kan beregne, for Statskassen, men den bringer Fordel med Hensyn til de Varer, man køber her i Landet af indenlandske Fabrikanter, en Fordel, som absolut maa regnes i Millioner. Altsaa, Forbrugeren har en dobbelt Fordel ved Nedgangen i Beskyttelsen, for det første den, at der gaar flere Penge ind i Statskassen, og dernæst den, at de faa deres Varer for en billigere Penge. Og det, at man kan faa sine Varer billigere end hidtil og alligevel faa flere Penge ind i Statskassen, er en dobbelt Fordel, og det er i Virkeligheden Forholdet i mange, ja i de fleste Tilfælde, selv om man ikke altid kan regne Fordelen til hele Toldens Beløb.

Det ærede Medlems Bemærkninger om de brødløse Arbejdere tror jeg ikke, jeg behøver at komme videre ind paa; jeg var ret udførlig inde paa den Betragtning i Fjor, og jeg tror, jeg tør nøjes med at henvise det ærede Medlem til mine Bemærkninger da. Jeg tror nok, de skulle staa deres Prøve, og at de ere rigtige. Det ærede Medlem talte om, at det var godt at faa en hel Del Arbejdere beskæftigede ved Fabrikvirksomhed, naar de ikke kunne beskæftiges ved Landbrug. Det ærede Medlem er en dygtig Fabrikant, men han har ved sine Udtalelser i Dag bevist,